

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Nepolitický, nezávislý týdeník.

Vychází každou sobotu. — Předplatné: ročně poštou 29.— Kč, půlletně poštou 14.50 Kč. — Redakce a administrace v Staňkově. — Rukopisy se nevracejí. — Inzerce levná, platí se předem. — Kdo ponechá si dvě čísla, stává se odběratelem. — Poštovní úřad šekový číslo 210.627. — Telefon k použití číslo 1. — Novinová sazba povolena řed. pošt. a tel. v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. — Dohledací poštovní úřad Staňkov. — Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Manka Buriánková-Kreysová:

Více mateřských škol!

Mateřské školy ve městě i na venkově plní dávno své výchovné poslání. Je stále více dětí - jedináčků, kteří potřebují ke svému správnému vývoji společnost druhů stejného věku; je stále dosti rodin, kde oba rodiče musí z domu za prací a děti jsou ponechány samy sobě nebo péči starších sourozenců. Hrozné jsou statistiky dětských tragedií, zaviněných neopatrností nebo nedostatečnou péčí. Dnes, kdy každé dítě znamená kapku nové krve v organismu oslabeného národa, — nesmíme tak drahocenným materiálem plýtvat a nechat ho vyrůstat a vyvíjet se bez dohledu. Jest dokázán ohromný význam výchovy v předškolním věku v celém dalším životě i vývoji charakteru jednotlivce.

V dnešních dětech musíme od malička pěstovat samostatnost, vlastní úsudek, bystrost, správný postřeh; kromě toho od mládí jim musíme vštěpovat určité formy jednoduchého společenského styku. Dnešní děti musí být nenucené, nebojácné, odvážné a pravdivé, ale nesmí být při tom nevychované, drzé a nehezky uličnické. Najít správnou cestu v tomto úskalí dobrých a zlých vlastností se nepodaří každé mamince. Učitelky mateřských škol mají své dlouholeté zkušenosti s dětmi různých povah, takže dovedou ihned poznat, jaká metoda se u dítěte osvědčí — zkrátka, vědí „jak na ně.“

Zaměstnaní rodiče budou pracovat daleko lehčeji, budou-li vědět, že jejich dítě je v dobrých rukou, kde se mu nic nepříhodu. Dítě, které za každého počasí musí s rodiči na pole nebo do lesa (není komu je svěřit) — prodělává nemalé útrapy.

Nemělo by být proto jednoho města, ba ani jedné vesnice bez mateřské školy. Její zřízení není tak nákladné, jak se na první pohled zdá. Stačí vhodná světnice (třeba i nepotřebná třída) a nejnútnejší inventář, který se dá opatřit darováním nebo zapůjčením od jednotlivců. Hračky pak si většinou vyrobí učitelka s dětmi sama z odložených věcí, odstřížků, krabic, beden a pod. Chce-li obec zřídit mateřskou školu, oznámí to Zemskému úřadu v Praze III., Malostranské nám.; zároveň požádá Zemskou školní radu, aby do zřízené školy přidělila učitelku, placenou státem. Z hranic se vrátilo mnoho těchto učitelek, které budou vděčny, poskytně-li se jim práce.

Maminky, přimluďte se u představitelů obce, nemají-li vaše děti dosud mateřské školy. Neschovávejte se za konservativní krunýř, že vy jste musely vyrůstat bez školy a taky jste vyrostly. Ty chvíle — které dítě bude ve škole, zužitkuje pro sebe anebo pro svou práci. A kdybyste měly sebe větší snahu, nikdy dítěti nenahradíte druhý jeho věk, s nímž hraním nabývá teprve pravé radosti.

Recilov:

Dopis příteli.

III.

Ptáte se, drahý příteli, jakou politiku má dělat stát menší rozlohy? — Podle mého soudu je pro menší stát nejlepší politikou politika moudrá, t. j. politika dobrého sousedství, obdobně, jako na vesnici, když chalupník sousedí s velkým sedlákem.

Ovšem moudrá politika znamená neexponovat se příliš v otázkách, po nichž nám nic není. A hlavně dobrá politika vnitřní, sociální a národohospodářská, která zabezpečuje zemi klid a mír, aby nebylo ani příliš velkých boháčů, ani příliš velkých chudáků. To bylo ideálem státu Platonova.

Tedy vnitřek, ne vnějšek. Mezinárodní situace je stejně bezútěšná. — Lidstvo se příliš odklonilo od zásad Kristových. Co platno národu, kdyby celý svět získal — má-li škodu na své duši.

Armáda — pravíte? Ovšem i malý stát musí mít armádu. Jakostní armádu, malou sice, ale takovou, aby v čas potřeby mohl být každý voják vůdcem. A to naše armáda jest. Vždyť vlastně na podzim r. 1938 byla vedle sousední jediná, která měla vůli a nadšení k boji. Za vývoj věcí nemohla.

Život jednotlivce i národa jest boj. To dokazují dějiny: Přemysl Otakar, Jan Lucemburský, Žižka, Jiří z Poděbrad. Avšak po bouři zasvitne opět slunko a nastane krásný den. A po boji klid. Proto jen důvěru v sebe a nikdy v pomoc jakýchkoliv spojenců. V Boha a v sebe a v nikoho jiného.

Také jsem měl zase hrozný sen. Pokud se pamatuji, byl asi takový:

Obnovení soudních dnů ve Staňkově.

Ministr spravedlnosti v Praze, výnosem z 12. ledna 1938 číslo 70.078-1 povolil, aby soudní dny ve Staňkově (městysi) byly konány v dosavadním rozsahu.

Tyto soudní dny koná okresní soud v Domažlicích od 6. února 1939 až na dále a to vždy každé první a třetí pondělí v měsíci.

Soudní den se bude konati v kanceláři městského úřadu ve Staňkově od 9 hod. dopoledne.

Jestliže by snad v den, kdy se úřední den má konati, byl svátek, bude úřední den v nejbližší den všední.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Jak pomoci Staňkovu k rozkvětu?

Staňkov má se svým okolím všechny možnosti hospodářsky se povznést. Má kulturně vyspělý lid, pracovitý, milující svoji půdu a svůj kraj. Má dráhu, silnice, jsou zde vhodné příležitosti pro průmyslové i zemědělské podnikání. Staňkov je dnes pohraničním krajem s nejlepšími vyhlídkami do budoucnosti. Abychom k tomu cíli, který je přáním nás všech — došli v pravý čas, schází nám jen zájem naší veřejnosti a příslušných korporací, které mají za úkol hospodářské povznesení našeho kraje.

Jako příklad malého zájmu lze uvést netečnosti k unikání průmyslu, který byl zde domovem, k turistickému ruchu, činnosti Okrašlovacího spolku, k ničení přírodního majetku a j.

Je dosud málo zájmu o to, aby se o našem kraji vědělo dále než za humny katastrofu nebo jen u našich rodáků. Vezměme si příklad z jiných měst (Kdyně, Merklín, Přestice, Chudenice), jak se starají o propagaci svého kraje a nelitují na ni peněz, protože vynaložené obnosy přinesou kraji jednou užitek mnoh násobný.

Ovšem, že i dobře prováděná propagace potřebuje dobrou organizaci. Máme ve Staňkově tolik spolků, které jistě všechny mají plný zájem na hospodářském povznesení svého kraje a jistě také na nějaký oficiální podnět přispěly by ku provedení velkorysé propagace kraje. - Jest právě nejvyšší čas, aby se s propagací začalo. Musíme se tedy napřed postaratí o to, aby jméno: Staňkov a jeho okolí, bylo známé. K tomu nám dobře může pomoci tisk a vhodné fotografie. Koho chceme z Pražáků dostati k nám třeba na letní byt, musíme jej napřed přesvědčiti o

tom, že staňkovský kraj stojí za to, aby zde trávil svoji dovolenou. Musíme přesvědčit váhavce, že zde je dobré koupání, nebo turistické cesty, přírodní partie a j.

Tedy propagaci kraje musíme věnovati tu největší péči. Nejlepší propagací jest v prvé řadě vydání dobré brožury s pěknými obrázky. Jak získáme tyto obrázky? Soutěž našich fotografů-amatérů, kterých je ve Staňkově i v okolí dosti, na nejlepší obrázek.

Propagaci kraje velmi by prospělo i ustavení místního regionálního sdružení (krajového), sestávajícího ze zástupce obce místních korporací, o kterých jsme se výše zmínili. Toto sdružení nesmělo by být tělesem těžkopádným, proto museli by býti jeho členy jen ti jednotlivci, kteří mají o kraj upřímný zájem a přáli si míti Staňkovsko v té výši, jako jsou kraje sousední. Toto sdružení pak vzalo by si za úkol provedení propagace po příp. ihned samo.

O důležitosti regionálního hnutí pronesl významný projev předseda vlády Rudolf Beran na II. národní hospodářské konferenci dne 12. února t. r. Zdůrazňoval nutnost regionální (krajové) práce pro povznesení kraje a slíbil pro tuto práci veškerou podporu vlády pro akce na všestranné povznesení jednotlivých krajů naší drahé vlasti.

Dnes žijeme v jiných poměrech a proto znovu vyvolanou akci na propagaci našeho kraje, jeho hospodářské povznesení nesmíme nechat usnout, neboť dnes promeškaná doba by učinila ze Staňkovska kraj neznámý a bezvýznamný a k tomu jistě nenecháme nikdy dojít, ježto své Staňkovsko všichni milujeme nad vše jiné.

Vřelé stisknutí ruky

všem, se kterými jsem se nemohl při odjezdu ze Staňkova rozloučit. Budu mít vřelé a hřejivé vzpomínky na dobu mého pobytu mezi vámi. Splynul jsem s rodným Staňkovem tak, že se mi velmi těžko odcházel od vás a proto jsem se nerad také loučil. Poznal jsem mezi vámi mnoho dobrých a upřímných přátel a věřte, že jsem vás měl všechny rád, tak jako jste měli rádi vy mne. Poznal jsem to na rozlučném večírku u Felixů, na což budu zvláště rád vzpomínat. — Mé vřelé díky patří p. odb. učít. Haasovi za krásný projev rozloučení jménem všech přítomných na večírku, p. řed. Burianovi za upřímná slova a jeho „na shledanou“ budu mít na paměti neustále. Zvláštní dík patří sl. Holubové, pp. Langovi, Roppovi, Nozarovi a Veselákovi za přednes krásných skladeb.

Dlouho, velmi dlouho budu vzpomínat na krásné Staňkovy, obklopené poli a lukami, na ty chaloupky tam u vás pod Mastníkem, shlížejícím se v klidné Radbuze. S bolestí a steskem jsem naposled se zabídl do rodného údolí, z něhož mě odvážel skoro násilím vlak. Ale čas bolesti hojí a nové vzpomínky a naděje, že se s vámi a s mým rodným místem brzo zase setkám — utěšují srdce. Tedy všem upřímně sbohem a na shledanou!

Václav F. Fišer, kapelník, Chicago.

Kroužek zdejších šachistů pořádá v neděli dne 19. února 1939 odpoledne šachový turnaj v hotelu Felix.

Maškarní dozvuky hasičů ve Staňkově (vsi) se konají v neděli 19. února t. r. v hotelu „U města Domažlic“.

Z týdne.

Národní jednota pošumavská
ve Štaňkově sněmuje.

Národní jednota pošumavská, která za dlouhou dobu svého působení vykonala v pohraničí veliký a záslužný kus uvědomovací práce, chystá ve svých odboch - v nových změněných poměrech přehledku své práce. Tato práce jest všem hraničářům z krajů nyní připojených velmi dobře známa a proto i v nových poměrech musí se nésti s jasně vytyčenými směrnici. Znovu upevňovali to, co bylo lze ještě zachrániti, pečovali o potřebné a dáli zvláště uprchlíkům ve všech směrech patřičnou pomoc, aby se cítili u nás zase doma, aby měli pro své děti dostatek polravy a střechu nad hlavou. I po stránce hospodářské, kulturní a sociální bude si všímali všeho, co by našemu českému člověku, který prošel branou utrpení nezlomen, dalo vědomí síly celého národního kolektiva. - Budovati znovu a pomáhati všude českému člověku, to jest cíl NJP, který plní a plniti bude i nadále.

Místní odbor NJP v Staňkově, jeden z nejsilnějších odborů v kraji, bude sněmovati v neděli dne 5. března t. r. o 1 hod. odpo. ve spolkové místnosti hostince „u Kozinů“ v Staňkově.

Zveme všechny naše dobré našince na tuto valnou hromadu, v níž učiní si správný úsudek, co NJP vykonala dobrého za uplynulý správní rok. Zveme k ní hlavně naše uprchlíky ze Staňkova a okolí, aby přišli mezi mezi své a vzpomněli dob, kdy na hranicích se scházeli při podobných

ADOLF WENIG:

Komu věřit?

Povídka z východu,

Byl jednou sultán v Aleppu, ten zle pochodil tím, že důvěru svou věnoval tomu, kdo ji hoden nebyl. Ale vyznejte se v lidech, když jim do duše nevidíte! A tak on ve všem důvěřoval svému strážci pokladu, bývalému klenotníku, jež povýšil na vezíra. Když pak syn sultánův vyrůstal z chlapeckých let, otec svěřil jeho Selimovi — tak se jmenoval strážce pokladu — v domění, že odevzdává svého syna do dobrých rukou. „Svěřil-li jsem mu všechny své klenoty,“ řekl sám sobě, „a dobře-li je opatruje, i syna dobře mi opatří“.

Ále zmylil se sultán. Přišel jednou do města žid, obchodník s klenoty a dostal se i do paláce sultánova. Tam ho spatřil Selim a zavedl ho hned k princí. Tomu se klenoty líbily a hned si je ponechal; ale vyplatil za ně židovi jen tolik, co sám uznal. A bylo to vskutku málo a klenotník žádal vrácení svých skvostů. Byl za to vyhnán z paláce a když se křikem domáhal svého práva, dal ho princ na pobídku svého vychovatele tak zbítí, že chudák na místě duši vypustil.

Tu zlou příhodu zvěděl sultán a velmi se rozhněval na syna i Selima. Za trest vykázán byl princovi pobyt v odlehlém křídle paláce, odkud nesměl odti na oči. Selim pak zbaven všech hodností a vyhoštěn ode dvora sultánova. Jako žebrák a psanec ubíral se z města a šel, kam ho nohy nesly. A tak došel k lesu a kráčel jím. Bylo už pozdě na noc, ale toho Selim nedbal a šel dál a dál. Zbloudil ve tmě z cesty a stálo se mu, že vkročil na místo, kde byla jáma na lapání dravé zvěře, pokrytá kleslím a mechem.

Propadl se Selim do jámy a hned také seznal, že tam není sám. — Ale teprve, až se začalo rozednívat, uviděl, kdo tam je s ním. To byla tři zvířata: opice, lev a had. Hrozně se Selim bál, ale nic se mu nestalo. Brzy po ránu zaslechl, že se někdo blíží; i zavolal o pomoc a záhy spatřil člověka naklánějícího se nad jamou.

Byl to pocestný, člověk dobrosrdečný; ten hned vzal provaz a hodil jej do jámy muži, aby uvězněnému z ní pomohl. Ale mrštná opice první chytla se provazu a vyšplhala se hbitě z jámy. I řekla udivenému pocestnému: „Nebudeš litovati, žeš mne vysvobodil. Zvířata si dobře pamatují, kdo jim prokázal dobrodiní. Ty chceš pomoci tomu člověku tam dole; dejž to nebe, abys jednou nelitoval své dobrosrdečnosti!“

Pocestný tuze nedbal slov opice a hotovil se k zachránění člověka. Hodil znovu provaz do jámy a když ucítil, že se ho někdo drží, táhl.

Břímě bylo těžké a pocestný se ulekl, když zpozoroval, že táhne lva. A lev zavolal: „Neboj se mne a jen táhni; zachrániš mi život a možná, že stejným způso-

příležitostech, které byly jim svátkem. „Budete nám srdečně vítáni, vy všichni z Blížejova, Nahošic, Horš. Týna, Stoda, Holýšova a z jiných míst, odkud jste přišli do vnitrozemí. Těšíme se na spolupráci s vámi, máte všichni bohaté zkušenosti z pohraničí a proto „Na shledanou“ dne 5. března 1939 „u Kozinů“ o 1 hod. odpolední.

hem budu ti moci oplatiti tvůj dobrý skutek. Ani ten člověk, který je tam dole v jámě, se ti tak neodvděčí.“

Když potom pocestný po třetí spustil prováz do jámy, zachytil se had a byl také vytažen. „Za to, žeš mi zachránil život, řekl pocestnému, dám ti dobrou radu, ale bojím se, že mi neuposlecheš. Nám hadům je dána chytrost od přírody, vám lidem často chybí. Věz, že ten, jenž tam v jámě ještě zůstal, je největší nevděčník pod sluncem. Vyznám se v lidech. Za tvůj skutek ti odplatím. Budu při tobě, jakmile, jen budeš potřebovat. V městské zdi hradební je moje skrýš.“

Potom se had vzdálil. Abdul, tak se jmenoval pocestný, byl příliš velký dobrák, než aby byl uposlechl hadovy rady. Selim volal úpěnlivě o pomoc a tak Abdul znovu spustil prováz a vytáhl konečně i toho čtvrtého. Děkoval Selim za vysvobození a zdálo se, že ani dosli slov nemá, jimiž by své díky vyjádřil. Sliboval také, jak se Abdulovi odvděčí, že do smrti nezapomene jeho zachránění.

Selim také zval Abdula k sobě, má prý na předměstí skromný domek, ale tam chce pohostit svého zachránce jak nejlépe může. Abdulova cesta však nevedla do města; ubíral se do Indie, aby tam nakoupil různého zboží pro svůj obchod. Rozloučil se se Selimem a slíbil, až se vrátí, že ho jistě navštíví.

Dobře pochopil v Indii. Obchody se mu dařily tam i po návratu doma a on zbohatl. Jednou ubíral se lesem, když tu náhle proti němu vyrazili loupežníci. Napadli neohrožený Abdula, strhli ho s koně, obrali o všechno a chtěli ho i zabít. Ale rozmyslili si to a přivázali ho vysvobozeného ke stromu v houštině; přenechali ho tam osudu.

Opuštěný Abdul by se nikoho nedovolal, byl by tam jistě zahynul, kdyby ho nebyla zaslechla opice, která se tam nablízku toulala. Byla to šťastnou náhodou ta, kterou Abdul tenkrát vysvobodil z jámy. Přivábená křikem přiběhla k uvázanému a velmi se zaradovala, nebo v něm poznala svého zachránce. Měla z toho radost, že se může odvděčit a osvobodila ho. Zavedla jej potom do své skrýše a nasýtila hladového ovocem.

Blížil se Abdul ke kraji lesa, když tu náhle před sebou uviděl lva. Leknutím div se nezhroutil, ale lev naň neskočil, pokojně stál před ním a takto hovořil: „Jak jsem rád, že tě spatřuji osvoboditeli můj! Nikdy nezapomenu na tvé dobrodiní. Pojď se mnou k mému doupěti, abys tam odpočinul!“ Abdul poznal už u opice, že zvířata dovedou být opravdu vděčná a nebál se lva.

Les, v němž lev bydlel, táhl se až k paláci sultánovu, odlehlému křídlu, v němž přebýval otcem potrestaný princ. Jen nízká zeď dělila zahradu paláce od lesa. Až k té zdi došel lev a spatřil v zahradě prince, jenž se tam sám procházel. Věren své zálibě v klenotech, nosil princ při sobě jediný skvost, který mu zbyl. Byla to krásná spona na turbanu, dýmanty posázená. Lev upozoroval hned její lžpyt a dlouho neuvažoval: svému vysvoboditeli přinese vzácný dar a sám se při tom nasýlí! Skokem byl lev v zahradě a druhým vrhl se na zděšeného prince, jemuž v té chvíli nebyl nikdo nablízku. — Po malé chvíli už nasycený zvíře odnášelo si do lesa dýmantovou sponu s turbanu nešťastného prince.

Abdul podivil se nemálo, když mu lev odevzdal svůj dar. Ubíraje se k městu, měl úmysl vyhledat Selima. Brzy ho našel a jejich shledání bylo radostné.

(Dokončení).

Páni finančníci a P. T. četnictvo!

Po době velkých přesunů potřebujete nás. Většina vás změnila svá místa pobytu a tím proud pro radiopřijímač. Jejich výměny jakož i eventuelní proměny ze střídavého na stejnosměrný proud odborně a levně provede

TELEFON č. 100.

RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE.

Zastoupení - informace BOH. KOŽÍŠEK, Staňkov, Husova ulice 120 (u Petrásků).

Sňatek. V sobotu 18. února oddáni budou ve staňkovském kostele slečna Marie Glaserová, dceruška majitele realit a poručík pěchoty Jan Roučka, syn mistra zednického ze Staňkova.

— V Bratislavě budou oddáni dne 21. února pan četnický strážmistr Jaroslav Benda, rodák staňkovský a slečna Anička Šimková z Perneku.

Úmrtí. V Čermné zemřela v úterý tohoto týdne paní Marie Tittelbachová, choť řídícího učitele, ve věku 50 let. Pohřbena byla ve čtvrtek odpoledne na staňkovském hřbitově.

— V Domažlicích zemřel tento týden zasloužilý ředitel škol a spisovatel pan Josef Žuvniček, veřejný a kulturní pracovník, ve věku 73 let. Zesnulý byl dlouholetým úvodníkářem „Posla od Čerchova“ a i náš list poctil občas příspěvkem vysoké hodnoty.

Dary. U příležitosti svých šedesátin věnoval p. vrch. ofic. Em. Kubla těmto korporacím po 50 Kč: Musejnímu spolku, fondu Sokola „Milion desetihalérů“, hasičskému sboru městskému a místnímu odboru Národ. jedn. pošum. ve Staňkově.

Julius Skarlandt, známý český básník, dožil se šedesátin. Skarlandta známe nejen jako poetu, ale jako mnoholetého úsilovného pěstitele kulturních, zvláště literárních styků čs.-italských. Přispívá do řady italských listů a revu, překládá naše autory a naopak glosuje v našich listech pozoruhodné události italské. Jubilant jest častým hostem blízkého kraje chudnického.

Valná hromada Musejního spolku ve Staňkově se koná v neděli 26. února o půl 2. hodině odpo. v hostinci u Kozinů ve Staňkově. Na pořadu kromě obvyklého jednání jest přednáška správce domažlického musea, arch. Al. Procházky o Chodsku.

Valná hromada České okresní péče o mládež ve Staňkově koná se v neděli dne 26. února v 9 hodin dopoledne v hotelu Felix.

Svaz Čs. domobrany z Itálie, odbočka Plzeň. Oznamujeme všem venkovským bratřím, že IX. řádná valná hromada se bude konati v neděli 19. února o půl 14. hodině v restauraci „u Poků“ na Masarykově náměstí, Clenské přihlášky a příspěvky vybírá pokladník od 13. hodiny.

Kolébka-oltář-hřbitov. Narození v lednu 1939: 3. Anna Poslední, dcera dělníka ze Všekar, 8. Zdeněk Hrabáčka, syn sladovnického pomoc. z Krchleb, 14. Jan Cvalín, syn stan. zřízence ze Staňkova, 19. Marie Aglerová, dcera zřízence m. Plzně, 11. František Rojt, syn zahradníka ze Staňkova, 26. Josef Kodera, syn dělníka ve Staňkově, Miroslava Faloutová, dcera sladovníka ze Staňkova; oddaní: 7. Josef Bozděch, rolnický syn z Radonic a Anna Svobodová z Hlohové, 14. Jan Ruml, elektromontér z Plzně a Marie Jiříková z Hlohové, 28. Josef

Marján, zámečník z Puclic a Marie Vlčková z Křenov; zemřeli: Jan Steinbach, tesař ze Všekar (58 let), 16. Markéta Vlachová, výměnkářka z Dolní Kamenice, (70 let), 18. Josef Schimann, horník pens. ze Všekar (65 let), 31. Kateřina Maxová, vdova z Hlohové (70 let).

Národní ochrannou známkou smí býti označovány jen ryze české výrobky českých firem, jako je chemická továrna J. Lakomý v Brně, která vyrábí LADOL, cididlo na kovy, SODAX, prášek na drhnutí a mytí a spec. prášek GLO-RA na sporákové plotny. Pamatujte na heslo „Svůj k svému“ a podporujte jen naše české výrobce. Žádejte všude české výrobky: Ladol, Sodax a Glora.

Museu ve Staňkově věnovali: pp. Dipl. sc. pol. et JUC. Ferdi Vlčka, Plzeň (9 vojen. nárameníků, 57 pečeti, 60 odznaků, kolekci nerostů, mořských muší, 23 pošt. známek, 18 právnických knih, pleťo traviny, časopisy, odznaky, fotografie a j.), Okresní záložna hospodářská ve Staňkově (alba a obrazy státníků), p. Jan Haas, Podražnice (něm. minci), školačka Aninka Trnková (kamen. nádobu), pí Julie Královcová, Praha (relikiář, korálový sáček, kabelku stříbrem vyšívanou, modlitební knihu), pí Marie Trnková (sletové známky), Adolf Ernst (odznak), městské museum v Domažlicích (knihu Masaryk a Domažlice 1938), Václav Fišer, Chicago (partituru k slet. cvičením v Chicagu, originál, významné autogramy ze světové výstavy v Chicagu a různé fotografie a rukopisy), Josef Šmíd (dřevěný korbel), Frant. Tryner, (dřevěnou čutoru), Josef Burian (časopisy: Jas 1938 a Letem světem 1938), pí Marie Závorková (fotografii horšovsko-týnského arciděkana P. K. Trnky, rodáka staňkovského).

Odvedenci ze Staňkova pořádají v sobotu 25. února 1939 v sále Lidového domu taneční vínek na rozloučenou.

Sokolstvo.

SOKOL STAŇKOV. Po valné hromadě ustaveny byly v první řadě oba sbory cvičitelské. Cvičitelský sbor žen zvolil I. místonáčelnici a vedoucí žákyni Annu Oulíkovou, vedoucí dorostenek Marii Šindelářovou; cvičitelský sbor mužů zvolil I. místonáčelníkem Karla Kreysu, II. místonáčelníkem Antonína Smídkamra, vedoucím dorostenců Vojtěcha Vacka a vedoucím žáků Bohumila Macha.

— Také vzdělavatelský sbor se ujímá v novém období práce. Sestává z členů-činnovníků jednoty, cvičitelů a kooptovaných. Je 14členný a dle vzdělavatelova programu jej očekává hodně práce.

ZE ZPRÁV ČINOVNÍKŮ Sokola ve Staňkově, přednesených o valné hromadě. Zpráva bio-odboru: V roce 1938 převedl sokolský biograf celkem 52 celovečerních filmů; z toho bylo 5 představení pro mládež. Podle výroby bylo: 20 filmů českých,

16 amerických, 7 francouzských, 5 německých, 2 anglické a po 1 filmu výroby ruské a maďarské. Rozdělení: 37 filmů dramát, 14 veseloher a 1 film dokumentární. K programům bylo předvedeno 42 čl. týdeníků Aktuality.

DARY na fond „Milion desetihálků“ „Sokola“ Staňkov. Na složenky rozslaných v šibřinkových listech, došly až dosud následující poukazy, co dary na fond „Milion desetihálků“: Jan Šinágl, Poděbrady K 25, Václav König, Mělník 10, Josef Kreysa, Praha 20, Jos. Kepler, Praha 10, Ing. Dr. Ed. Viktora, Praha 100, Ph.Dr. Fr. Soukup, Praha 5, JUDr. Lad. Polák, Písek 10, řed. Jan Křištof, Domažlice 10, Julie Královcová, Praha 10, Jan Volicer, Praha 10, Ing. K. Pičman, Domažlice 6, Václav Princ, Radobyčice 10, Alois Škrlant, Komárov 10, prof. Adolf Suchomel, Plzeň 10, Josef Möckl, Žilina 10, Jan Lák, Praha 6, Jaroslav Benda, Bratislava 20, Václav Volicer, Praha 10, Václav Linek, Hýskov 10, Ing. Karel Klement, Sušice 10, prof. Ant. Friedl, Sušice 10, Marie Bernášková, Plzeň 10, František Mařík, Bratislava 10, J. E. Hofman, Praha 8, Doc. Dr. Lad. Volicer, Praha 50, řed. Václav Žák, Domažlice 20, Aloisie Seifíková, Domažlice 5, Václav Altman, Pašovice 15, Frant. Zídek, Domažlice 15, Václav Benda, Domažlice 5, Josef Pavlík, Praha 10, Ladislav Hofman, Praha 20, Anežka Kutzendörferová, Praha 10, Frant. Polák, Hluboká 5 K. - Sokol v Staňkově děkuje srdečně touto cestou všem dárcům, kteří takto osvědčují svoji přízeň Staňkovu a zdejší sokolské jednotě nyní na hranicích se ocitnuvší.

VALNÁ HROMADA VI. okrsku sokolské župy Šumavské koná se tuto neděli, dne 19. února o půl 2. hodině odp. ve staňkovské sokolovně.

Biografy.

BIO SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 19. února o 8. hodině večerní vrchol trilogie Tarzanů, třetí a největší film o synu divočiny: „Tarzanův útěk.“ Americká prod. Metro-Goldwyn-Mayer. - V hlavních úlohách: Johnny Weissmüller a Maureen O'Sullivanová. - Dodatek: zvukový týdeník.

BIO SOKOL Koloveč předvádí v neděli dne 26. února odpoledne a večer lyžařský film: Osudný skok v Pontresině.

MĚSTSKÉ DIVADLO v Plzni. Dnes v sobotu večer Jankovcova opereta „Srdce za milion.“ V neděli dopoledne pohádka „Jak Kocour Felix přemohl zlého černočerníka“, odpoledne „Srdce za milion“, večer „Balalajka.“

Masopust 1939.

18. února X. mládežnický ples ve dvoraně sokolovny ve Staňkově.

20. února maškarní ples a 21. února maškarní dozvuky hasičů ve Všekarech v sále u O. Smazala.

18. února společenský věneček v sále u Štenglů v Čermné.

18. února kostymní ples DTJ ve Staňkově v Lidovém domě.

21. února maškarní dozvuky mládežnického plesu v sokolovně ve Staňkově.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované červené a černé, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvědčené jakosti

za levné ceny s dovozem kamkoli dodá

F. KREYSA, STAŇKOV

Vlastní doly „DOBŘE ŠTĚSTÍ“ V DOBŘANECH.
Osvědčené vzduchem prané UHLÍ.

V pondělí 20. února sousedský věneček v hostinci u Valkounů ve Lštění.

V pondělí 20. února ples míst. odboru NJP v Křenovech u Langů.

V sobotu 18. února dělnický ples DTJ v Přívozci-Chotiměři u Němců.

Pisemnictví.

ADOLF WENIG napsal výpravnou pohádku o Honzovi všech českých a moravských pohádek: „O nejhezkejší Honzovi,“ kterou uvedl na scéně Vinohradského divadla Jan Port.

„KULTURA těla i ducha“ se jmenuje knihovna, kterou vydává naklad. J. Svoboda, Praha - Nusle. - Vychází v ní celá řada časových knih, které by neměly chybět v žádné knihovně. Populárním způsobem seznamuje MUDr. M. Matoušek ve „Stručné fyziologii ženy“ (druhé vydání) se všemi v životě tak důležitými orgány. - Jakýmsi přátelským rozhovorem mezi ženou a lékařkou je kniha „Mladá žena vpřed“ od MUDr. M. Klímové-Fügenerové. Každé svobodné děvče i vdaná žena by si měla tuto knihu pročíst. - Totéž platí o Laneově knížce „Kouzlo ladné postavy“, kde přístupným způsobem se dozvíme, proč se nám někdo tolik líbí, zatím co jiný nedovede využít svých tělesných předností. - Všele doporučujeme tyto tři publikace. V. J. Krýsa.

MILOŠ FABIÁN, včera neznámý, dnes populární. Žil čtyři léta v Číně, kde vedl Baťovy prodejny. Během války japonsko-čínské hrdinně selhal na svém místě, nevzdal se ze Šanghaje, ač byl Baťou telegraficky odvolán. Napřed zachránil desetitisíce bot a teprve pak odjel do Zlína, kde byl slavnostně uvítán. Zachoval tím existenci 90 firem v Číně a 500 lidem ve Zlíně. Osudy tohoto odvážného mladého podnikatele zachytil spisovatel Krýsa v povídce pro mládež: „Hrdina Miloš Fabián,“ která vyjde knižně v krátké době.

Nejmenší prodavač. Znáte ho jistě, přesto, že je menší než si myslíte. Je to inserát. Snad si ani neuvědomujete, jak ohromnou má inserát prodejní schopnost. Opravdu má! Nejsou přece vzácné případy, kdy poměrně malý insert prodá dům, statek, auto, nábytek i jiné věci — značné ceny. Jeho úspěch je ovšem podmíněn poptávkou. Mezi čtenáři musí být prostě zájemce, který insert našel, přečetl a byl jím přesvědčen, že je to objekt, který právě hledá. Jinými slovy: inserát je prodavač, který rád uzavírá příležitostné prodeje, jež mohou jen v mase čtenářů novin nalézt svého jednotlivého zájemce. Jinak oceňujeme u inserátů rychlou schopnost informační a zapojíme-li je záměrně do celé soustavy propagační, pak můžeme i při prodeji hromadných a drobných výrobků zcela dobře počítati s jejich vynikajícími prodavačskými schopnostmi.

Byt s kovářskou dílnou, která může být též zříz. k jiným obch. účelům, nalézající se ve Staňkově na náměstí, se od dubna pronajme.

Dotazy: V. ŘEŽÁB, Staňkov č. 12.

Prodám starší

šicí stroj

zn. Singer. Cena dle dohody.

K doptání v admin. t. l.

Veškeré tiskopisy

vkusné a levné zhotovuje:

Tiskárna

Závorka

Staňkov

Vyrovnejte si předplatné!